

Upravljavec je embaler, saj pakira blago v embalažo, z namenom dajanja v promet. Za ravnanje z odpadno embalažo ima upravljavec sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

Naslovni organ je na ustni obravnavi združen z ogledom naprave dne 15. 9. 2008 v zvezi z ravnanjem z odpadki izvedel ogled naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja in med drugim pregledal površine za izvajanje prevzema in preverjanja dostavljenih odpadkov, tehniko za tehtanje odpadkov, opremo za preprečevanje prenašanja prahu in blata z vozili iz območja naprave, skladišča za odpadke, prostor za začasno skladiščenje zavrženih pošiljk odpadkov in sisteme za doziranje odpadkov, in ugotovil, da upravljavec poseduje tehniko za tehtanje odpadkov ob vходу v napravo, česar prej v postopku z dokumenti ni izkazal, da nima zagotovljene opreme za preprečevanje prenašanja prahu in blata z območja naprave, prav tako ne zagotavlja prostorov za začasno skladiščenje zavrženih odpadkov, da ima upravljavec že zagotovljene površine oz. prostor, kjer na bi stala naprava za razrez odpadnih gum. Navedene pomanjkljivosti je upravljavec tekom postopka odpravil odpravil.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo industrijske, komunalne in padavinske odpadne vode.

Industrijske hladilne odpadne vode se odvajajo z mlina premoga na iztoku z oznako V2 - mlin premoga, zaradi hlajenja kompresorjev na iztoku z oznako V3 – kompresorji, iz proizvodnje klinkerja na iztoku V5 – linija proizvodnje klinkerja in iz mlina cementa na iztoku z oznako V7 – mlin cementa. Vse navedene industrijske odpadne vode se odvajajo v vodotok Trboveljščica.

Upravljavec je v dopolnitvi vloge z dne 23. 8. 2008 podal izjavo, da bo izvedel rekonstrukcijo hladilnih sistemov v skladu s študijo Predinvesticijska analiza pred rekonstrukcijo hladilnega sistema v podjetju Lafage Cement d.d. – končno poročilo, marec 2007, izdelal ENEKOM, Inštitut za energetska svetovanje, Škofja Loka, ki jo je upravljavec dne 16. 1. 2009 dopolnil z novo časovnico izvedbe del, in navedel, da bo zaprl pretočne sisteme hladilnih odpadnih vod na iztoku V3 iz iztoka kompresorji najkasneje do 31. 12. 2010, na iztoku V5 iz linije proizvodnje klinkerja najkasneje do 31. 12. 2009 in na iztoku V7 iz mlina cementa najkasneje do 31. 12. 2010. Zaradi zaprtja krogotokov hladilnih vod do rokov iz točke 4.1.5 izreka tega dovoljenja, naslovni organ ni določil obveznosti izvajanja trajnih meritev pretoka na iztokih V3, V5 in V7.

Komunalne odpadne vode se odvajajo v vodotok Trboveljščica preko pretočnih greznic na naslednjih iztokih: V1, V2, V4, V6, V8 in V9. Po izgradnji tlačnega voda in javne kanalizacije na obravnavani lokaciji najkasneje do 31. 12. 2010, bo upravljavec vse navedene izpuste oz. iztoke priključil na javno kanalizacijo, ki se bo zaključila s komunalno čistilno napravo Trbovlje, za kar je upravljavec v dopolnitvi vloge z dne 1. 10. 2007 predložil Shemo odtokov in iztokov odpadne vode, ki jih je upravljavec izdelal sam, in Mnenje – možnosti odvajanja sanitarne odpadne vode podjetja Lafarge Cement, d.d, na Centralno čistilno napravo Trbovlje, števil. 354-84/07-0401/22 z dne 7. 9. 2007, ki ga je izdala Občina Trbovlje, s prilogo Pregledna situacija iz Idejnega projekta kanalizacije v Trbovljah.

Upravljavec je v vlogi in njenih dopolnitvah podal izjavo, da bazen, ki ga ima v upravljanju in je lociran na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja in se je uporabljal v kopalne namene trenutno ni v uporabi in tudi v bodoče ne bo več v uporabi. Zaradi tega odpadne vode iz obratovanja bazena niso predmet te odločbe.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, ki je vir hrupa, povzroča pomembne emisije hrupa obratovanje rotacijske peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote, drobilec surovine, mlin surovine, mlin cementa, mlin premoga, kompresorji za homogenizacijo, ventilatorji zraka za hladilce klinkerja, pralnik dimnih plinov (črpalki), naprava za zmanjševanje dušikovih

oksidov (SNCR), notranji transport surovin, elevator za transport v silos, silos hidriranega apna s transportnim polžem, kotlovnica na ELKO, nakladalna rampa in plinski viličar.

Na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo viri elektromagnetnega sevanja, in sicer dve transformatorski postaji z elektroenergetskimi povezavami, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV.

IV. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustnimi vrednostmi emisij, obveznostmi izvajanja obratovalnega monitoringa, ravnanja z odpadki in poročanja ter razlogi za odločitve

Na podlagi 9. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprave ne sme biti presežen, določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč. Ne glede na to, se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

11. člen Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določa, da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja glede vprašanj, ki niso urejena s to uredbo, smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo obseg in vsebino vloge ter postopek za pridobitev in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi vloge in dokumentacije, priložene k vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da bodo pri obratovanju naprave izpolnjene zahteve iz 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), pri čemer je upošteval določbe 1. odstavka 50. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), da se zahteve v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz naprave iz 1. točke 2. odstavka 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) ne upoštevajo.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak iz točke 2.1 izreka tega dovoljenja na podlagi 5., 7., 33., 42., 43. in 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), 4. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07) in 14., 23. in 25. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04).

Naslovni organ je za naprave iz točke 1 izreka te odločbe določil zahteve v zvezi z ozonu škodljivimi snovmi, navedenimi v Preglednici 1 ter v točki 2.1.21 izreka tega dovoljenja, določil na podlagi 3., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 34. člena Uredbe o uporabi ozonu škodljivih snovi in fluoriranih toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 78/08).

Naslovni organ je na podlagi Poročil o trajnih meritvah emisije snovi v zrak iz rotacijske peči KHD za meseca maj 2008, junij 2008, julij 2008 in avgust 2008, Poročila o občasni meritvah emisije snovi v zrak iz centralnega izpusta peči za klinker v podjetju Lafarge Cement, d.d., november 2008, ZZV Maribor, št. poročila: IVOTS-12-PR08Lafarge1-CD_občasne ter Poročila o občasni meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge Cement, d.d., februar 2009, ZZV Maribor, št. poročila: IVOTS-12-PR08Lafarge6, ugotovil, da največji masni tok emisije dušikovih oksidov iz izpustov definiranih v točki 2.2. izreka te odločbe presega 20 kg/h, benzena 0,05 kg/h in celotnega prahu 1 kg/h. Na podlagi tega in skladno z 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17. 18. in 49. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) je naslovni organ odločil o zahtevah v zvezi z zagotavljanjem kakovosti zunanjšega zraka, kot je navedeno v točkah 2.1.17. in 2.1.18. izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave, z oznako izpusta Z1, na merilnem mestu z oznako ZMM1A, za odpadne pline iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga, iz Preglednice 2 iz točke 2.2.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi:

- 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) in Priloge 3 te uredbe, za parametre:
 - celotni prah,
 - Klor in hlapni kloridi (izraženo kot HCl)
 - Fluor in njegove hlapne spojine (izraženo kot HF)
 - Dušikovi oksidi NO in NO₂, izraženi kot NO₂
 - vsoto Kadmij in njegove spojine (izražene kot Cd), Talij in njegove spojine (izražene kot Tl),
 - Živo srebro in njegove spojine (izražene kot Hg),
 - vsoto Arzen in njegove spojine (izražene kot As), Antimon in njegove spojine (izraženih kot Sb) Svinec in njegove spojine (izražene kot Pb), Krom in njegove spojine (izražene kot Cr), Kobalt in njegove spojine (izražene kot Co), Baker in njegove spojine (izražene kot Cu), Mangan in njegove spojine (izražene kot Mn), Nikelj in njegove spojine (izražene kot Ni), Vanadij in njegove spojine (izražene kot V)
 - Poliklorirani dibenzodioksini (PCDD) in poliklorirani dibenzofurani (PCDF) in
 - Žveplovi dioksidi (izraženi kot SO₂)
- 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07) za parametre benzen, amoniak in ogljikov monoksid (CO).

Naslovni organ je dopustne vrednosti emisij snovi v zrak za celotne organske snovi razen organskih delcev (TOC) na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave, z oznako izpusta Z1, na merilnem mestu z oznako ZMM1A, za odpadne pline posamezne tehnološke enote - iz rotacijske peči KHD z mlinom surovine in mlina premoga, iz Preglednice 2 iz točke 2.2.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi:

- drugega odstavka 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04), ki določa, da ministrstvo lahko dovoli preseganje mejne vrednosti za emisijo celotnih organskih snovi razen organskih delcev (TOC), ki je v skladu s Prilogo 3 navedene Uredbe 10 mg/m³, če v zgorevalnih plinih cementarne ne nastaja zaradi sosežiga odpadkov, in
- »Strokovne ocene emisije organskih snovi v zrak iz peči za žganje klinkerja v podjetju Lafarge Cement, d.d., št. IVOTS-12-PR08Lafarge5-SO-TOC, z dne 11. 11. 2008«, ki jo je v novembru 2008 izdelal Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, in ki jo je upravljavec predložil naslovnemu organu z dopolnitvijo vloge dne 13. 11. 2008, in iz katere izhaja, da se pri postopku žganja klinkerja v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja sproščajo emisije celotnih organskih snovi razen organskih delcev (TOC) iz rotacijske peči, v razponu med 100 mg/m³ in 200 mg/m³, kot posledica vsebnosti organskih snovi v surovinski mešanici.

Naslovni organ je zato na podlagi ugotovitev iz zgoraj navedene strokovne ocene in na podlagi določil drugega odstavka 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) določil dopustno vrednost emisije celotnih organskih snovi razen organskih delcev (TOC) za odpadne pline posamezne tehnološke enote - iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga 200 mg/m³.

Naslovni organ je dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave, z oznako izpusta Z1, na merilnem mestu z oznako ZMM1A, za odpadne pline iz hladilnika klinkerja iz Preglednice 3 iz točke 2.2.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07). Iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se odvajajo odpadni plini iz več raznovrstnih naprav skozi skupen odvodnik, in sicer iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlinom premoga ter iz hladilnika klinkerja skozi skupen odvodnik - Centralni izpust razžvepljevalne naprave z oznako Z1, in so za njih določene različne dopustne koncentracije in računске vsebnosti kisika, zato je naslovni organ v točki 2.2.2 izreka tega dovoljenja na merilnem mestu ZMM1A predpisal izračun dopustnih vrednosti in skupne računске vsebnosti kisika za zmes odpadnih plinov iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlinom premoga ter odpadnih plinov iz hladilnika klinkerja skladno z določbami 29. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08).

Naslovni organ je v točki 2.2.3 izreka tega dovoljenja določil računsko vsebnost kisika za odpadne pline iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga na podlagi 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) in Priloge 3 te uredbe. Za odpadne pline hladilnika klinkerja računska vsebnost kisika ni posebej predpisana, zato je naslovni organ v skladu z 2. odstavkom 29. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) določil računsko vsebnost kisika 21%.

Naslovni organ je v točki 2.2.4 izreka tega dovoljenja določil minimalni zadrževalni čas in temperaturo v rotacijski peči na podlagi 12. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04).

Naslovni organ je v točki 2.2.5 izreka tega dovoljenja določil dopustno vrednost emisij snovi v zrak iz hladilca klinkerja z izpustom Z2 na merilnem mestu ZMM2 in v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja določil dopustno vrednost emisij snovi v zrak iz mlina cementa z izpustom Z4 na merilnem mestu ZMM4 na podlagi na podlagi 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Naslovni organ je v točki 2.2.7 izreka tega dovoljenja določil dopustno vrednost emisij snovi v zrak iz nepremičnega motorja z izpustom Z5 na merilnem mestu ZMM5 na podlagi 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem (Uradni list RS št. 34/07 in 81/07).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi v zrak na podlagi 5. in 39. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), 5., 11., 13., 15., 21., 23., 24., in 28. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem (Uradni list RS št. 34/07 in 81/07) in 19. in 22. člena in priloge 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil obseg izvajanja meritev emisije snovi v zrak na podlagi 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu

emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), pri čemer je določil:

- trajne meritve emisije snovi za tiste snovi, za katere je treba izvesti trajne meritve v skladu s 19. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04),
- občasne meritve emisije snovi za tiste snovi, ki niso snovi iz prejšnje alineje in za katere je za posamezno vrsto naprav s 6. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim izgorevanjem (Uradni list RS št. 34/07 in 81/07), 6. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) in 3. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07), določena mejna vrednost.

Za ostale snovi je naslovni organ ugotovil, da pri procesu bodisi ne nastajajo, ali pa je njihov največji masni pretok iz naprave manjši od mejnega masnega pretoka, ter da tudi v primeru sosežiga odpadkov v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) niso določene mejne vrednosti, zato skladno s 11. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) za njih ni predpisal obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa.

Naslovni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ugotovil, da so bile na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2 občasne meritve celotnega prahu izvedene na nestandardno urejenem merilnem mestu ZMM2, in sicer po akreditirani metodi SIST EN 13284-1 na način, da rezultati meritev emisije celotnega prahu niso imeli višjih merilnih negotovosti, kakor meritve izvedene na merilnem mestu, ki je skladno s standardom SIST EN 15259. Iz Poročila o meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge Cement, d.d. št. 12/487-08/6/PR izhaja, da so bile občasne meritve izvedene na merilnem mestu ZMM2, ki je 10 m oddaljeno od motnje pred merilno ravnino in 12 metrov od izpusta, iz česar sledi, da je na obstoječi napravi – hladilec klinkerja zaradi bližine izpusta ureditev merilnega mesta v skladu s standardom SIST EN 15259 ni tehnično izvedljiva. Ker je meritve celotnega prahu na nestandardno urejenem merilnem mestu ZMM2 na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2 možno izvesti po akreditirani metodi SIST EN 13284-1 na način, da rezultati meritev emisije celotnega prahu nimajo višjih merilnih negotovosti, kakor meritve, izvedene na merilnem mestu, ki je skladno standardu SIST EN 15259, je naslovni organ je na podlagi določil 4. in 5. odstavka 15. člena člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) v točki 2.3.5. izreka tega dovoljenja dovolil izvedbo občasnih meritev celotnega prahu na nestandardno urejenem merilnem mestu merilnem mestu ZMM2 na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2.

Skladno s tretjim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04 in 71/07) naslovni organ ni določil zahtev v zvezi s porabo energije, saj gre za napravo, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov. Upravljavec ima skladno z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov št. 35433-140/2007-3 z dne 20. 12. 2007 pravico do emisije toplogrednih plinov.

V skladu z določili 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) je treba za predelavo odpadkov pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ki ga izda naslovni organ, in določa osnovne pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja (registracija, razpolaganje z napravo za obdelavo odpadkov, uporabno dovoljenje, namen predelave), skladno s 5. členom pa je treba pri tem upoštevati tudi zahteve, da se s predelavo ne povzroči čezmernega obremenjevanja okolja oziroma škodljivih vplivov na krajino. V skladu z Uredbo o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št.

34/08) se za predelavo odpadkov štejejo postopki, določeni v Prilogi 5 te uredbe, med katere spada tudi recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov.

Naslovni organ je ugotovil, da upravljavec izpolnjuje vse pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo nenevarnih odpadkov, in sicer v mlinu surovin, pred doziranjem surovinske mešanice v rotacijsko peč iz točke 1 izreka tega dovoljenja, za odpadke s klasifikacijsko številko 10 01 01, 10 02 10 ter v mlinu cementa iz točke 1 izreka tega dovoljenja za odpadke s klasifikacijskimi številkami 10 01 01, 10 01 02 in 10 01 05. Prav tako je upravljavec dokazal izpolnjevanje pogojev za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo lastnih odpadkov, in sicer v mlinu cementa iz točke 1 izreka tega dovoljenja za odpadek s klasifikacijsko številko 10 01 05 ter v mlinu surovin iz točke 1 izreka tega dovoljenja pred vstopom v rotacijsko peč za odpadek s klasifikacijsko številko 16 11 06. Upravljavec je pravna oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti ravnanja z odpadki. Izpolnjevanje ostalih pogojev po 20. členu Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) je bilo izkazano s predloženim uporabnim dovoljenjem ter z navedbami v vlogi o načinu predelave odpadkov. Upravljavec namerava namreč predmetne nenevarne odpadke predelovati po postopku R5 (t.j. recikliranje /pridobivanje drugih anorganskih materialov) iz Priloge 5 Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08). Glede izpolnjevanja okoljevarstvenih zahtev po šestem odstavku 5. člena te uredbe so bile preverjene emisije snovi v zrak, saj pri procesu predelave odpadkov, kot ga namerava izvajati upravljavec, lahko pride le do tovrstnih obremenitev okolja. Upravljavec namerava odpadek uporabiti kot dodatek surovini oziroma cementu. Iz predloženih poročil glede emisij snovi v zrak izhaja, da predpisane mejne vrednosti emisij snovi v zrak niso prekoračene.

Na podlagi navedenega je naslovni organ ugotovil, da upravljavec izpolnjuje pogoje za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo nenevarnih odpadkov, navedenih Preglednici 7 in Preglednici 8 iz točke 3.1.1 izreka tega dovoljenja in za predelavo lastnih nenevarnih odpadkov, navedenih v Preglednici 9 iz točke 3.1.1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je v skladu z določbo četrtega odstavka 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) upravljavcu v točki 3.1.1 izreka tega dovoljenja za predelavo nenevarnih odpadkov in nenevarnih lastnih odpadkov določil vrste in največje količine posameznih vrst nenevarnih odpadkov, ki jih lahko predela, skupno količino odpadkov, ki jo lahko predela in lokacijo izvajanja predelave odpadkov.

Upravljavec je sicer podal vlogo za vpis v evidenco predelovalcev lastnih odpadkov, vendar pa določba 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) zahteva, da upravljavec pridobi za predelavo nenevarnih lastnih odpadkov prav tako okoljevarstveno dovoljenje in ne več potrdilo o vpisu v evidenco predelovalcev določenih lastnih odpadkov. Zaradi navedenega je naslovni organ zahtevo upravljavca za vpis v evidenco predelovalcev lastnih odpadkov obravnaval kot zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in odločil, kot izhaja iz točke 3.1.1. izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je pogoje za predelavo odpadkov iz Preglednice 7, Preglednice 8 in Preglednice 9 iz točke 3.1.1 izreka tega dovoljenja, ki se jih uporabi kot dodatek surovini (postopek predelave R5), določil na podlagi 17. in 20. člena ZVO-1 ter 4. člena, šestega odstavka 5. člena, 10., 11., 20. in 21. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08). Uredba o ravnanju z odpadki v 20. členu določa, da se dovoljenje lahko izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku, ki je registriran za ustrežno dejavnost predelave po predpisih o klasifikaciji dejavnosti, ki razpolaga z napravo za predelave odpadkov z uporabnim dovoljenjem, pridobljenim v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ali namerava zgraditi takšno napravo. V drugem odstavku 21. člena Uredbe je določeno, da mora izvajalec predelave odpadkov v zvezi z obratovanjem naprave za predelavo odpadkov zagotoviti ukrepe za izpolnitev pogojev v skladu s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje iz naprav za predelavo odpadkov, ter predpisi, ki urejajo ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posameznega načina predelave odpadkov.

Naslovni organ je pogoje oz. obveznosti glede vodenja evidenc o predelavi odpadkov iz točke 3.1.5 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 22. člena Uredbe o ravnanju z odpadki, obveznosti poročanja o izvedeni predelavi odpadkov pa na podlagi 23. člena te uredbe. V skladu z določbami 22. člena Uredbe o ravnanju z odpadki mora upravljavec voditi evidenco o vrsti, količini lastnih odpadkov, vrstah, količinah in imetnikih prevzetih odpadkov, vrstah in količinah uvoženih odpadkov in odpadkov pridobljenih iz držav članic EU, vrstah in količinah skladiščenih odpadkov pred obdelavo, vrstah, količinah in imetnikih odpadkov, katerih obdelavo je zavrnil, načinu obdelave, ločeno po vrstah odpadkov ter vrstah in količinah produktov obdelave in o nadaljnjem ravnanju z njimi.

Postopek predelave odpadkov z oznako R1 ter pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo (sosežig) ureja poleg Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) tudi Uredba o odstranjevanju odpadnih olj (Uradni list RS, št. 25/08) ter Uredba o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08). Po Uredbi o ravnanju z odpadki se namreč za predelavo odpadkov štejejo postopki, določeni v Prilogi 5 te Uredbe, med katere spada tudi uporaba odpadkov kot gorivo (postopek predelave R1) v industrijski peči kot je peč za proizvodnjo klinkerja tj. rotacijska peč iz točke 1 izreka tega dovoljenja. Nepremična naprava, ki je namenjena zlasti proizvodnji določenih izdelkov, v kateri se odpadki uporabljajo kot običajno ali dodatno gorivo, pa se po Uredbi o sežiganju odpadkov šteje kot naprava za sosežig. Uredba o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) določa tudi obvezna ravnanja in druge pogoje za sosežiganje odpadkov ter pogoje in ukrepe v zvezi z obratovanjem naprav za sosežig. Pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da je uporaba odpadkov kot gorivo dovoljena, določa poleg Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) tudi Uredba o ravnanju z odpadki, za uporabo odpadnih olj kot gorivo v industrijski peči pa so pogoji določeni tudi z Uredbo o odstranjevanju odpadnih olj. Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak pri sosežigu odpadkov ureja Uredba o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02 in 84/02).

Po 20. členu Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) je treba za predelavo odpadkov pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ki ga izda naslovni organ. Ta uredba določa v 20. členu osnovne pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja (registracija, razpolaganje z napravo za obdelavo odpadkov, uporabno dovoljenje, namen predelave), skladno s 5. členom pa je treba pri tem upoštevati tudi zahteve, da se s predelavo ne povzroči čezmernega obremenjevanja okolja oziroma škodljivih vplivov na krajino. 4. člen Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) določa, da je za obratovanje naprave za sosežig treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov po postopku z oznako R1, če se odpadki uporabljajo kot običajno ali kot dodatno gorivo.

Pri obravnavi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo, če je to sosežig, je treba poleg zahtev iz Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), upoštevati tudi določbo tretjega odstavka 4. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08), ki zahteva k vlogi še dodatne podatke o napravi za sosežig in njeni opremljenosti, iz katerih je razvidno, da naprava obratuje tako, da so ob upoštevanju vrste odpadkov, ki se nameravajo sosežigati, izpolnjene zahteve predpisov s področja varstva okolja.

Naslovni organ je ugotovil, da upravljavec izpolnjuje vse pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za uporabo odpadkov kot dodatno gorivo, in sicer v rotacijski peči iz točke 1 izreka tega dovoljenja z doziranjem na gorilcu rotacijske peči, za odpadke s klasifikacijskimi številkami 19 12 10, 13 01 10*, 13 01 11*, 13 01 13*, 13 02 05*, 13 02 06*, 13 03 07*, 13 03 08*, 13 03 10*, 13 04 01*, 13 04 02*, 13 04 03*, 13 05 06*, 13 08 02* ter v rotacijski peči z doziranjem na sekundarni strani rotacijske peči za odpadek s klasifikacijsko številko 16 01 03. Upravljavec je pravna oseba, registrirana za opravljanje dejavnosti ravnanja z odpadki. Izpolnjevanje ostalih pogojev po 20. členu Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) je bilo izkazano s predloženim uporabnim dovoljenjem ter z navedbami v vlogi o načinu predelave odpadkov. Upravljavec namerava namreč predmetne odpadke predelovati po postopku R1 (t.j. uporaba odpadkov kot gorivo) iz Priloge 5 Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08). Glede izpolnjevanja

okoljevarstvenih zahtev po šestem odstavku 5. člena te uredbe so bile preverjene emisije snovi v zrak, saj pri procesu predelave odpadkov, kot ga namerava izvajati upravljavec, lahko pride le do tovrstnih obremenitev okolja. Upravljavec namerava odpadek uporabiti kot gorivo. Upravljavec do sedaj še ni uporabljal odpadkov kot gorivo, je pa v postopku predložil strokovni dokument, in sicer Strokovno oceno št. 10/409-07/4 o vrstah in količini odpadkov namenjenih sosežigu v rotacijski peči za klinker Lafarge Cement, d.d., Trbovlje, in o ukrepih za izpolnjevanje pogojev iz 28. člena Pravilnika o sežiganju odpadkov, izdelano dne 27. 9. 2007, in njeno dopolnitev št. 10/409-07/5, izdelano dne 23. 11. 2007, ki ju je izdelal Zavod za zdravstveno varstvo Maribor. Iz predloženih dokumentov izhaja, da sosežig odpadkov ob predpisanih obratovalnih razmerah in temperaturnem režimu v peči in ciklonskih izmenjevalnikih ter uvedenem nadzoru nad pošiljkami odpadkov pri njihovem prevzemu ne bo povzročal čezmernih obremenitev okolja.

V postopku ponovnega odločanja o zadevi je upravljavec predložil tudi dokazila glede dozirnega sistema v skladu z določili 14. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02 in 84/02), ki določa, da mora imeti naprava za sosežig sistem za doziranje odpadkov, ki zagotavlja avtomatično prekinitev doziranja odpadkov pri zagonu, dokler ni dosežena temperatura plina, ki nastane zaradi sosežiga odpadkov, za vsaj 2 sekundi najmanj 850 °C, kadar je ta temperatura nižja od zahtevane, in kadar je zaradi motenj v delovanju ali okvare čistilnih naprav presežena mejna vrednost za katero koli od snovi, ki se skladno z Uredbo o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02 in 84/02) trajno merijo.

Upravljavec je naslovnemu organu na ustni obravnavi dne 29. 9. 2008 predložil Idejno zasnovo št. 7899/08/IDZ za skladiščenje in doziranje rezane gume, ki jo je izdelal IBT SPI d.o.o. Trbovlje, september 2008. Prav tako je upravljavec dokazal, da ima skladno z zahtevami drugega odstavka 5. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/2008) zagotovljeno tehtanje odpadkov po posameznih vrstah odpadkov pred njihovim prevzemom. Naslovni organ je na ustni obravnavi združen z ogledom naprave dne 15. 9. 2008 opravil ogled tehtnice, hkrati pa je upravljavec na ustni obravnavi dne 29. 9. 2008 predložil Kopijo gradbene dokumentacije za osno tehtnico ALBA, tip NTP, ki jo je izdelal ALBA d.o.o., trgovina in proizvodnja, Celje, november 2007.

Na podlagi navedenega je naslovni organ ugotovil, da upravljavec izpolnjuje pogoje za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za uporabo odpadkov, navedenih v Preglednici 10 in Preglednici 11 v točki 3.2.1 izreka tega dovoljenja, kot gorivo.

Naslovni organ je v skladu z določbo četrtega odstavka 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) ter petega odstavka 4. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) upravljavcu v točkah 3.2.1. in 3.2.3 izreka tega dovoljenja za uporabo odpadkov določilo vrste in največje količine posameznih vrst odpadkov, ki jih lahko predela, skupno količino odpadkov, ki jo lahko predela in lokacijo izvajanja predelave odpadkov. Prav tako je naslovni organ skladno s 4. členom Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) upravljavcu določil vsebino in obseg programa obratovalnega monitoringa iz točke 2.3 izreka tega dovoljenja ter program preverjanja istovetnosti odpadkov ob prevzemu iz točke 3.2.4 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je pogoje za predelavo odpadkov iz Preglednice 10 in Preglednice 11 iz točke 3.2.1. izreka tega dovoljenja, ki se jih uporabi kot gorivo (postopek predelave R1), določil na podlagi 17. in 20. člena ZVO-1, šestega odstavka 5. člena, 10., 11., 20. in 21. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), 4., 5., 6., 8., 9., 10., 11., 14., 15., 17., 18., 19., 20., člena Uredbe o sežiganju (Uradni list RS, št. 68/2008) ter 7., 12., 13., 14. in 22., 23., in 25. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04), posebne zahteve za uporabo odpadnih olj kot dodatno gorivo pa na podlagi 13. člena Uredbe o odstranjevanju odpadnih olj (Uradni list RS, št. 25/08). Prav tako je naslovni organ upošteval določbo 9. člena Uredbe o predelavi nenevarnih odpadkov v trdno gorivo (Uradni list RS, št. 57/08).

Uredba o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) v 20. členu določa, da se dovoljenje lahko izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku, ki je registriran za ustrezno dejavnost predelave po predpisih o klasifikaciji dejavnosti, ki razpolaga z napravo za predelave odpadkov z uporabnim dovoljenjem, pridobljenim v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ali namerava zgraditi takšno napravo, Uredba o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) pa v četrtem odstavku 4. člena določa, da se okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave za sosežig ali sežigalnice izda, če:

- emisija snovi in energije v zrak in vode ne presega mejnih vrednosti, določenih v predpisu, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, in predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov,
- postopki in metode sosežiga odpadkov ne povzročajo čezmernih obremenitev okolja in negativnih vplivov na krajino,
- so izpolnjene gradbene in druge tehnične zahteve v skladu s to uredbo,
- s sosežigom odpadkov pridobljena toplota uporabljena za sproizvodnjo toplote ali elektrike, proizvodnjo pare, daljinsko ogrevanje ali je drugače učinkovito uporabljena,
- so zagotovljeni ukrepi za zmanjšanje količine ostankov sežiga odpadkov in njihove škodljivosti ter njihova predelava, če to omogoča uporaba najboljših razpoložljivih tehnik,
- zagotovljeno mora biti odstranjevanje ostankov sežiga, ki jih ni mogoče obdelati v napravi za sosežig ali sežigalnici, v skladu s to uredbo in s predpisi, ki urejajo odstranjevanje odpadkov, in
- zagotovljeni morajo biti ukrepi varstva pred nenadzorovanimi dogodki in za primer okoljske nesreče.

Naslovni organ je pogoje oziroma obveznosti glede vodenja evidenc o predelavi odpadkov (sosežig) iz točke 3.2. izreka tega dovoljenja določil na podlagi 22. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) ter 20. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08). Upravljavca mora vodenje evidence zagotoviti v obliki obratovalnega dnevnika. Vsebina obratovalnega dnevnika je predpisana v drugem odstavku 20. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08).

Obveznost poročanja za odpadke, uporabljene kot gorivo v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, pa je naslovni organ v točki 3.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 23. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) in 17. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08). Skladno z določbo 17. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08) je poročilo o obdelavi odpadkov s sosežiganjem v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, sestavni del letnega poročila o delovanju in spremljanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

V postopku odločanja o zahtevku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za uporabo odpadkov kot dodatno gorivo – za sosežig odpadkov po postopku predelave R1 (iz Priloge 5 Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08)) v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov, na katere je oprto, in upoštevajoč pripombe stranskega udeleženca Macerl Uroša, ki se nanašajo na uporabo odpadkov kot dodatno gorivo, in pripombe, ki se nanašajo na kakovost zunanjega zraka, ugotovil, da je upravljavca izkazal izpolnjevanje s predpisi zahtevanih pogojev.

Pogoje za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi dejavnosti v napravi iz točke 1 izreka te odločbe in so določeni v točki 3.3 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 4., 5., 10., 11., 13., 14 in 35. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti poročanja za odpadke, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ v točki 3.3.11. izreka tega dovoljenja določil na podlagi 15. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Obveznosti vodenja evidence o nastajanju odpadkov v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ v točki 3.3.9 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 14. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

Zahteve za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo iz točke 3.4 izreka tega dovoljenja so določene na podlagi 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06 in 110/07).

Upravljevec naprave je v vlogi podal izjavo, da ima sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, zato skladno z zahtevami 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06 in 110/07) zagotavlja predpisane zahteve. Glede na navedeno ugotovitev in glede na določilo prvega odstavka 49. člena te Uredbe, upravljavcu ni potrebno predložiti poročila o ravnanju z odpadno embalažo, ker je vključen v sistem ravnanja z odpadno embalažo, ki ga zagotavlja družba za ravnanje z odpadno embalažo.

Naslovni organ je ob upoštevanju 17. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo in 9. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode, za napravo določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode v točki 4.1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je določil parametre iz Preglednic 14, 15, 16, 17 iz točke 4.2 izreka tega dovoljenja na podlagi 8. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00 in 41/04), iz priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je na podlagi navedb v vlogi ugotovil, da pri običajnem obratovanju naprave niso presežene letne količine snovi v vode, za katere je treba zagotoviti poročanje v skladu z Uredbo 166/2006/ES in ki niso že vključene v program obratovalnega monitoringa, zato v skladu z drugim odstavkom 7. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07) ni določil dodatnih parametrov.

Mejne vrednosti iz Preglednic 14, 15, 16 in 17 iz točke 4.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v skladu s 3. in 5. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05 in 45/07) in 8. členom Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS, št. 28/00 in 41/04) za odpadne vode iz naprav za hlajenje, in sicer za iztok v vodotok.

V skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo je bil v točkah 4.2.2.1 in 4.2.2.2 izreka tega dovoljenja določen tudi mejni emisijski delež oddane toplote. Emisijski delež oddane toplote pomeni dnevno povprečje razmerja med močjo toplote, ki se odvede z odpadnimi vodami v vodotok Trboveljščica in toplotno močjo, ki je potrebna, da bi se voda v vodotoku na mestu iztoka, popolnoma premešana z odpadno vodo segrela za 3 K. Mejni emisijski delež oddane toplote se določa za odpadno industrijsko vodo, ki se odvaja v vodotok na iztokih V2, V3, V5 in V7 in znaša 1. Obveznost izvajanja trajnih meritev v primeru, če znaša emisijski delež oddane toplote več kot 80% mejnega emisijskega deleža, je določena na podlagi četrtega odstavka 28. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

Pri določitvi mejnega emisijskega deleža oddane toplote je bil vodotok, v katerega se odvajajo odpadne vode iz naprave, upoštevan kot voda, ki se skladno s Pravilnikom o določitvi odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih rib (Uradni list RS, št. 28/05) uvršča v vode, ki niso ne ciprinidne in ne salmonidne.

V skladu s 15. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo je potrebno v okoljevarstvenem dovoljenju določiti tudi največjo letno količino nevarnih snovi. Naslovni organ je v Preglednici 18 iz točke 4.2.2.3 izreka tega dovoljenja določil največjo letno količino nevarnih snovi za parametra celotni ogljikovodiki in adsorbiljive organske halogene - AOX v industrijski odpadni vodi na osnovi 9. člena zgoraj citirane uredbe, pri čemer je bil upoštevan srednji nizki pretok vodotoka Trboveljščica, ki po podatkih naslovnega organa na mestu iztoka znaša 0,17 m³/s. Mejna vrednost letne količine nevarnih snovi, ki je določena v Preglednici 18 velja za skupno količino v vode izpuščenih nevarnih snovi iz iztokov V2, V3, V5 in V7 v vodotok Trboveljščica.

Nabor parametrov za izvajanje obratovalnega monitoringa iz Preglednic 14, 15, 16, 17 in 19 izreka tega dovoljenja čas vzorčenja in pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa iz točk 4.2 in 4.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5., 7., 10. in 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

Naslovni organ je obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa odpadnih vod iz točk 4.3.1 in 4.3.5 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 26. in 27. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, obveznosti izdelave poročila in poročanja iz točk 4.3.6 in 4.3.7 izreka tega dovoljenja pa na podlagi 20., 22. in 23. člena Pravilnika o določitvi odsekov površinskih voda, pomembnih za življenje sladkovodnih rib (Uradni list RS, št. 28/05).

Obveznost ureditve merilnega mesta iz točke 4.3.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 16. člena Pravilnika, obveznost določanja količine odpadne vode med vzorčenjem iz točke 4.3.4 izreka tega dovoljenja pa na podlagi 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 74/07).

Obveznosti v zvezi z vodenjem obratovalnega dnevnika, ki so določene v točki 4.1.3 izreka tega dovoljenja, je naslovni organ določil na podlagi 31. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju v vode in javno kanalizacijo, obveznost iz točke 4.1.4 izreka tega dovoljenja pa na podlagi 20. člena te uredbe.

Obveznosti iz točke 4.1.7 izreka tega dovoljenja v zvezi z prepovedjo izpuščanja odpadne sadre v primeru nastanka le-te, je naslovni organ določil na podlagi 25. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju v vode in javno kanalizacijo.

Naslovni organ je določil zahteve v zvezi z emisijami hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi 4., 7., 8., 9. in 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08).

Mejne vrednosti kazalcev hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 5. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 in 34/08), in sicer Preglednic 1, 4 in 5 Priloge 1 te Uredbe.

Naslovni organ je obveznosti z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisij hrupa iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 8., 9., 13. in 14. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Zahteve v zvezi z elektromagnetnim sevanjem v naravnem in življenjskem okolju iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil na podlagi 13. člena Pravilnika o prvih

meritvah in obratovalnem monitoringu za vire elektromagnetnega sevanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04).

Obratovalnega monitoringa v skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčni vir sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčni vir sevanja na I. območju, katerega nazivna napetost je manjša od 110 kV ni treba zagotavljati.

Upravljevec v svoji napravi uporablja pitno vodo iz vodovodnega sistema, vodo, ki jo črpa iz lastne vrtine in rečno vodo, ki jo črpa iz vodotoka Trboveljščica. Tudi zaradi rabe pitne vode v napravi nastaja industrijska odpadna voda, opredeljena s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Zato mora v skladu z 2. in 21. členom Pravilnika o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06 in 41/08) imeti vodno dovoljenje.

Ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer je naslovni organ določil na podlagi 1 člena (točke 1.4, 1.5.1, 1.5.2, 1.5.3, 1.6 in 1.7) Pravilnika o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79 in RS št. 67/02) in 19. člena ZVO-1 ter na osnovi opisov v vlogi, katere nevarne snovi se pri obratovanju naprave uporabljajo in zaradi katerih bi lahko prišlo do onesnaženja okolja.

Naslovni organ je skladno s četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) določil tudi zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št. 77/06) določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

Naslovni organ je izvedel presojo skladnosti obravnavane naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami v skladu z 10. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) in pri tem upošteval merila, ki so določena v Prilogi 3 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), pri čemer so bili osnova za presojo uporabe najboljših razpoložljivih tehnik za obratovanje obravnavane naprave naslednji referenčni dokumenti: Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah pri proizvodnji cementa in apna (Reference Document on Best Available Techniques in Cement and Lime Manufacturing Industries, CL, izdan dec/2001), Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah zmanjševanja emisij pri skladiščenju surovin ali nevarnih snovi (Reference Document on Best Available Techniques on Emission from Storage, ESB, izdan jul/2006) in Referenčni dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah o osnovnih pravilih monitoringa (Reference Document on the General Principles of Monitoring, MON, izdan jul/2003).

Skladno z drugim odstavkom 10. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07) mora upravljevec pri načrtovanju ali večji spremembi naprav izbrati tehniko za preprečevanje in zmanjševanje emisije snovi, ki je enakovredna najboljši razpoložljivi tehniki in ki zagotavlja, da dopustne vrednosti ne bodo dosežene.

Naslovni organ je na podlagi podatkov v vlogi in na podlagi primerljivih razpoložljivih tehnik ugotovil, da stranka z obratovanjem naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja lahko dosega enakovredne okoljske vplive, izražene z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosejajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, navedenih v referenčnih dokumentih, ki so citirani v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja.

Naslovni organ je na podlagi v točki III obrazložitve tega dovoljenja ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki in njihovo odstranjevanje, skladno s predpisi, učinkovito rabo energije, preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic.

Naslovni organ je preučil tudi pripombe in mnenja stranskega udeleženca Macerl Uroša in v zvezi z njegovimi pripombami pojasnjuje kot izhaja iz nadaljevanja te obrazložitve:

Naslovni organ je upoštevajoč pripombe stranskega udeleženca Macerl Uroša o pogostih izpadih elektrofiltrov, onesnaževanja z organskimi spojinami (izraženimi kot TOC), onesnaževanjem z benzenom in dioksini, ki jih je navedel v »Pripravljalni vlogi«, ki jo je naslovni organ prejel dne 29. 9. 2008, v točki 2.3.10 izreka tega dovoljenja predpisal trajne meritve emisije snovi v zrak in v točki 2.1. izreka tega dovoljenja določil pogoje za obratovanje pri stanjih in pojavih, pri katerih se morajo čistilne naprave odpadnih plinov izklopiti ali obiti.

V zvezi s pripombo glede uporabe petrolkoka kot goriva, ki jo je stranski udeleženec Macerl Uroš večkrat podal v predmetnem postopku, med drugim tudi v »Pripravljalnih vlogah«, prejetih dne 29. 9. 2008, 17. 10. 2008 in 5. 12. 2008, naslovni organ pojasnjuje, da je ugotovil, da naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja pri uporabi premoga, petrolkoka in ekstra lahkega kurilnega olja kot gorivo za obratovanje ne presega mejnih vrednosti emisij snovi v zrak za naprave za proizvodnjo cementa, ki so predpisane v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07) in v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08). Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja je glede na določila Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) uvrščena med naprave iz točke 2.3 iz priloge 4 te uredbe – naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja, če uporabljajo goriva navedena v točki 1.2 priloge 4 te uredbe (npr. premog, koks, vključno z naftnim koksom, kurilna olja), zato je naslovni organ v točki 2.1.8 izreka tega dovoljenja odločil, da se v rotacijski peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1) iz točke 1 izreka tega dovoljenja kot gorivo dovoli uporaba premoga, petrolkoka, kurilnega olja in odpadkov iz Preglednice 10 in Preglednice 11 iz točke 3.2.1 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je v postopku presoje skladnosti naprave iz točke 1 izreka te odločbe z Referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah pri proizvodnji cementa in apna (Reference Document on Best Available Techniques in Cement and Lime Manufacturing Industries, CL, izdan dec/2001) ugotovil, da je obratovanje naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja in cementov s tehnologijo, kot jo na napravi iz točke 1 izreka te odločbe uporablja upravljavec, in uporabo petrolkoka kot goriva (poleg premoga in ekstra lahkega kurilnega olja), povsem primerljivo z opisi iz zgoraj navedenega referenčnega dokumenta, v katerem je tudi navedeno, da se za obratovanje peči za proizvodnjo cementnega klinkerka običajno kot goriva uporabljajo: premog in petrolkoks, kurilno olje in zemeljski plin, pri čemer je delež uporabe petrolkoka in premoga največji, v zadnjem času pa se povečuje delež uporabe odpadkov kot gorivo.

Prav tako so v zgoraj navedenem referenčnem dokumentu opisane tudi tehnike čiščenja emisij snovi v zrak, ki so nameščene na napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, pri čemer je naslovni organ ugotovil, da so tehnike čiščenja emisij snovi v zrak, ki so del naprave iz točke 1 izreka te

odločbe, primerljive z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami iz referenčnega dokumenta. Na podlagi navedenega je naslovni organ v točki 2.1.8 izreka tega dovoljenja določil, da se dovoli v rotacijski peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1) iz točke 1 izreka tega dovoljenja kot gorivo uporabljati premog, petrolkoks, kurilna olja in odpadke iz Preglednice 10 in Preglednice 11 iz točke 3.2.1 izreka tega dovoljenja. Naslovni organ je v točkah 2.1.10 in 2.1.13 izreka tega dovoljenja določil tudi obveznosti v zvezi z uporabo tehnik čiščenja.

Glede zahtev stranskega udeleženca Macerl Uroša za izdelavo nove študije vplivnega območja, ki bi pravilneje ugotovila, do kod sega prekomeren vpliv emisij iz Lafage Cementa, naslovni organ pojasnjuje, da je upravljavec v obravnavanem postopku predložil tudi Elaborat o določitvi vplivnega območja za cementarno Lafarge Cement, d.d., za leto 2007, št. EKO 3055, junij 2007, ki ga je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar, Inštitut za elektrogospodarstvo in elektroindustrijo Ljubljana, Oddelek za okolje. Izdelovalec elaborata je za modelski izračun izbral preizkušen disperzijski model SCREEN 3, ki ga je verificiral z merjenimi podatki v več okoljih energetskih objektov. Naslovni organ je zaradi navedenega upošteval s strani upravljavca predloženi elaborat.

Stranski udeleženec Macerl Uroš je v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 29. 9. 2008, podal pripombo glede vpliva bakra, cinka in kadmija zaradi sežiganja odpadkov na zdravje ljudi, ki živijo na območju Zasavja, v zvezi s katero naslovni organ pojasnjuje, da je v točki 2.2 izreka tega dovoljenja določil mejne vrednosti, v točki 2.1 izreka tega dovoljenja pa ukrepe za zmanjševanje emisije snovi v zrak iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, v skladu z določili Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) in Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za pridobivanje cementa (Uradni list RS, št. 34/07). Naslovni organ pojasnjuje, da se skladno z določili drugega odstavka 50. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) zahteve te uredbe v zvezi z kakovostjo zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja do 31. julija 2011 ne upoštevajo. Hkrati naslovni organ pojasnjuje, da je v zvezi z navedenim v točki 2.1.18 izreka tega dovoljenja določil, da mora upravljavec najpozneje do 31. julija 2011 predložiti Agenciji RS za okolje oceno celotne obremenitve zunanjega zraka vključno z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene celotne obremenitve in oceno dodatne obremenitve zunanjega zraka vključno z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene obremenitve.

Glede navedbe stranskega udeleženca v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 29. 9. 2008, da bi se s sosežigom odpadkov količine emitiranih dioksinov in furanov nedvomno močno povečale, naslovni organ pojasnjuje, da je v točki 2.2 izreka tega dovoljenja določil mejne vrednosti za emisijo obstojnih organskih onesnaževal skladno z določili Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) tako, da je omejil koncentracijo polikloriranih dibenzodioksinov (PCDD) in polikloriranih dibenzofuranov (PCDF) na $0,1 \text{ ngTE/m}^3$.

Stranski udeleženec v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 29. 9. 2008, zahteva, da se opravijo podrobne občasne meritve emisij v napravi v času drugačnega obratovalnega stanja, ki ni tipično za enakomerno obratovanje vira, saj naj bi bilo to potrebno zaradi proučitve celostnega vpliva obremenjevanja Lafarge cement d.d. na okolje ter zdravje ljudi, ki živijo na območju Zasavja. Naslovni organ v zvezi z zgoraj navedeno zahtevo pojasnjuje, da rotacijska peč iz točke 1 izreka tega dovoljenja obratuje kontinuirno, zato je med običajnim obratovanjem naprave s polno obremenitvijo zagotovljeno enakomerno obratovanje. Meritev emisije snovi v zrak v času drugačnega obratovalnega stanja, ki ni tipično za enakomerno obratovanje vira v smislu 3. odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) je dodatna občasna meritev, ki jo je potrebno izvesti pri napravah, ki obratujejo enakomerno, če se na njih pojavljajo redno nastopajoča obratovalna stanja z nihajočimi emisijami, npr. pri čiščenju ali

regeneraciji ali pri daljših postopkih zaganjanja ali izklapljanja. Stanje v času izpada filtrov, požara ali drugih nesreč, se ne uvršča med drugačno obratovalno stanje, ki ni tipično za enakomerno obratovanje vira v smislu 3. odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Stranki udeleženec Macerl Uroš v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 7. 11. 2008, oporeka rezultatom meritev za vse parametre, razen za NH₃, in navaja, da se nanašajo na neakreditirano dejavnost. Naslovni organ pojasnjuje, da je Poročilo o prvih meritvah emisije snovi v zrak iz centralnega izpusta rotacijske peči iz točke 1 izreka tega dovoljenja, z oznako izpusta Z1, ki je definiran v točki 2.2.1 izreka tega dovoljenja, po zagonu naprave za selektivno nekatalitično redukcijo dušikovih oksidov (naprava SNCR) iz točke 1 izreka tega dovoljenja, in v katerem so navedeni rezultati meritev emisije amoniaka in dušikovih oksidov le priloga poročila »Emisije snovi v zrak iz centralnega izpusta peči za klinker v podjetju Lafarge Cement, d.d.«, št. 12/478-08/3 z dne 4. 11. 2008, ki ga je izdelal ZZV Maribor. Poročilo »Emisije snovi v zrak iz centralnega izpusta peči za klinker v podjetju Lafarge Cement d.d.«, št. 12/478-08/3 z dne 4. 11. 2008, ki ga je izdelal ZZV Maribor, je upravljavec predložil v dopolnitvi vloge dne 11. 11. 2008, iz njega pa so razvidne glavne tehnične značilnosti vira onesnaževanja, podatki o pogojih obratovanja klinker peči ter količina in vrsta goriva, podatki o surovini. Za podatke o koncentraciji kisika, dušikovih oksidov in volumskem pretoku, se opravljajo trajne meritve, zato je izvajalec monitoringa v poročilo navedel podatke iz trajnih meritev, zato pri teh podatkih ni navedel merilne negotovosti in merilnega območja, saj se ti rezultati ne nanašajo na akreditirano dejavnost. Glede na določbe 12. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) za meritve, ki so se izvajale trajno ni bilo potrebno izvesti občasnih meritev, zato je izvajalec monitoringa podatke o koncentraciji kisika, dušikovih oksidov in volumskem pretoku povzel iz podatkov o trajnem monitoringu. Nadalje naslovni organ pojasnjuje, da je iz priloge poročila o meritvah Emisije snovi v zrak iz centralnega izpusta peči za klinker v podjetju Lafarge Cement, d.d., št. 12/478-08/3, razvidno, da so občasne meritve, izvedene z akreditiranimi metodami za vse parametre, za katere je s tem dovoljenjem predviden obratovalni monitoring. Preračunane vrednosti koncentracije odpadnih plinov na normne pogoje in izračunane vrednosti količin odpadnih plinov se v navedenih poročilih ne nanašajo na akreditirano dejavnost, ker so pridobljene preko podatkov o trajnih meritvah koncentracije kisika in volumskega pretoka.

Stranski udeleženec Macerl Uroš v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 5. 12. 2008, oporeka, da je izvajalec občasnega monitoringa v poročilih večkrat zapisal "Emisija snovi v zrak iz centralnega izpusta peči za klinker v podjetju Lafarge Cement je v skladu z določili Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08) in Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07)", da je izvajalec meritev v vsakokratnih občasnih meritvah v uvodu podal tudi mejne vrednosti, tako za koncentracijo, kot za emitirano količino, v skladu z Uredbo o emisiji snovi v zrak in nepremičnih virov onesnaževanja, in opravil tudi preračun emitiranih količin v g/h in iz teh izračunov ocenil letno emisijo v kg. V zvezi s temi navedbami naslovni organ pojasnjuje, da mora pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa navedene ugotovitve navesti v poročilo o meritvah v skladu z 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04).

Glede navedbe stranskega udeleženca Macerl Uroša v »Pripravljalni vlogi«, prejeti 5. 12. 2008, da prihaja v Lafarge Cement, d.d., do večjega števila prekoračitev emitiranih količin nekaterih kovin, Tl, Hg, Ni, Pb, benzena in dioksinov, ter emisij TOC in CO, naslovni organ pojasnjuje, da morajo zavezanici za izvedbo obratovalnega monitoringa za dokazovanje skladnosti naprave z zahtevami Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi v zrak in v zvezi z zagotavljanjem obratovalnega

monitoringa emisij snovi v zrak zagotoviti meritve emisije snovi v zrak. Meritve se izvede v skladu z določili 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) oz. določili Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), ki predpisuje, da je treba meritve izvesti v času, ko je vir onesnaževanja v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja. Naslovni organ je pri pregledu poročil o meritvah, ki so bila priložena vlogi ugotovil, da je v poročilih o meritvah navedeno stanje obratovanja vira, ki ustreza zahtevam 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) in da ni šlo za preseganje predpisanih mejnih vrednosti, zato so navedbe stranskega udeleženca v zvezi z izvedbo meritev v času, ko obratovanje ni bilo v skladu z zakonodajo, neutemeljene.

Glede navedb stranskega udeleženca Macerl Uroša o visokih emisijah ogljikovega dioksida (CO), ki jih je podal v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 5. 12. 2008, naslovni organ pripominja, da je v predmetnem postopku upošteval določila 25. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) in v točki 2.1.7 izreka tega dovoljenja omejil sosežig odpadkov v slučaju čezmernega onesnaževanja okolja. Uredba o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02 in 41/04) ne določa mejne koncentracije CO za cementarno, ki sosežiga odpadke, zato je navedba stranskega udeleženca, da se okoljevarstveno dovoljenje za sosežig odpadkov ne sme izdati zaradi preseganja mejne vrednosti za CO neutemeljena.

V »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 4. 3. 2009, je stranski udeleženec Macerl Uroš podal izjavo glede dopolnitve vloge s strani upravljavca z dne 11. 2. 2009, s katero je naslovnemu organu predložil »Poročilo o meritvah emisije prahu v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge Cement, d.d., z dne 5. 2. 2009«, s priložo »Emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge Cement, d.d., z dne 5. 2. 2009«, ki ju je izdelal Zavod za zdravstveno varstvo Maribor. Stranski udeleženec se z navedenima poročiloma ne strinja. Stranski udeleženec navaja, da iz poročil izhaja, da klinker peč s hladilnikom klinkerja obratuje stalno oziroma 7115 ur v letu 2008, mlin cementa pa obratuje občasno glede na program proizvodnje cementa (6699 ur v letu 2008), in ob tem podvomi v verodostojnost rezultatov, če se emisije prahu iz treh polurnih meritev ekstrapolira na obdobje celotnega obratovanja. Stranski udeleženec dodaja, da podatki treh polurnih meritev niso reprezentativni za oceno skladnosti naprave z že navedenima uredbama ter za presojo verjetnosti preseganja mejnih vrednosti in s tem resnosti posledic, to je škode za okolje in zdravje, saj predstavljajo le 0,022 % vseh obratovalnih ur. Na dan naročenih meritev je izmerjena srednja vrednost skupnega prahu treh polurnih meritev znašala 4,6 mg/m³. Po podatkih protokola trajnega monitoringa za mlin cementa od maja do avgusta 2008 je povprečna emisija skupnega prahu za 23 % višja in znaša 5,95 mg/m³. Navedene podatke je stranski udeleženec prikazal tudi v Tabeli 2 in priložil posnetke izpusta iz mlina cementa, posnete dne 20.09.2008, 19.10.2008, 26.10.2008 in 07.12.2008, tem dodal komentar, da je bila peč zaustavljena in da posnetki jasno kažejo, da naprava močno onesnažuje okolje in da prihaja do razkoraka med izmerjenimi vrednostmi in mejnimi vrednostmi.

Navedbe stranskega udeleženca, da rezultati občasnih meritev, ki so bile izvedene dne 8. 10. 2008, niso reprezentativni za oceno skladnosti, ker pokrivajo le 0,022% vseh obratovalnih ur niso utemeljene, ker so bile meritve izvedene v skladu z zahtevami 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04). Tudi podatki o izmerjeni koncentraciji celotnega prahu, za mlin cementa od maja do avgusta 2008, izmerjeni preko trajnega monitoringa, na katere se sklicuje stranski udeleženec kažejo, da mejna koncentracija na mlinu cementa ni presežena. Naslovni organ pojasnjuje, da je izmerjene rezultate meritev emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in naprav za proizvodnjo cementa

potrebno vrednotiti v skladu z 20. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), ki predpisuje, da se pri občasnih meritvah šteje, da obratovanje naprave čezmerno obremenjuje okolje, če za posamezno snov ali vsoto različnih snovi pri katerikoli meritvi povprečje treh polurnih povprečnih vrednosti koncentracije presega mejno koncentracijo in povprečje treh urnih povprečnih vrednosti masnega pretoka presega mejni masni pretok, ali ena od polurnih povprečnih vrednosti koncentracije presega mejno koncentracijo več kakor dvakrat in ena od urnih povprečnih vrednosti masnega pretoka presega mejni masni pretok več kakor dvakrat. Iz tabele 4 poročila, v katerem so navedeni rezultati meritev emisije snovi v zrak iz hladilca klinkerja in mlina cementa z dne 8. 10. 2008 je razvidno, da koncentracije celotnega prahu ne presegajo mejne koncentracije. Pooblaščen izvajalec je na podlagi rezultatov meritev v navedeni oceni, na strani 13, v točki 4.2 poročila Emisije prahu v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge cement d.d., pravilno vrednotil rezultate meritev emisije celotnega prahu. Pri tem je navedel, da koncentracije celotnega prahu ne presegajo mejnih koncentracij in da je zato emisija iz obravnavanih naprav v skladu z določili uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa. Izmerjene koncentracije celotnega prahu niso presegale mejnih koncentracij, zato se šteje, da naprava ne obremenjuje okolja čezmerno z emisijo celotnega prahu.

V zvezi s pripombami stranskega udeleženca Macerl Uroša v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 4. 3. 2009, da je izvajalec obratovalnega monitoringa prekoračil pooblastilo, naslovni organ pojasnjuje, da je v skladu z določili 21. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) in skladno z 9. alinejo drugega odstavka 21. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa dolžan v poročilo navesti poleg rezultatov meritev tudi vrednotenje izmerjene emisije glede na predpisane mejne vrednosti. Pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa je v sklopu pooblastila za izvedbo meritev pooblaščen za izdelavo poročila o opravljenih meritvah. Navedena ocena pooblaščenega izvajalca, da je emisija snovi v zrak iz obravnavanih naprav v skladu z določili Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja in Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa, je v skladu s pooblastilom za izvedbo obratovalnega monitoringa in 21. členom Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04).

Naslovni organ je glede pooblastila pripominja, da ima Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, Inštitut za varstvo okolja Maribor, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor, tri pooblastila za izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, in sicer pooblastilo št. 35421-15/2004 z dne 3. 1. 2005, pooblastilo št. 35421-15/2004 z dne 10. 5. 2005 in pooblastilo št. 35421-12/2007-4 z dne 7. 9. 2007, vsa z veljavnostjo do 30. 12. 2010. Navedena pooblastila je izdal naslovni organ v skladu z določili 26. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04), ki je veljal v času izdaje navedenih pooblastil. Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) nadomestil nov Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08, v nadaljevanju: "Pravilnik), ki je začel veljati dne 1. 1. 2009. Na podlagi zgoraj navedenega je naslovni organ ugotovil, da je upravljavec predložil ustrezen dokaz za ugotovitev emisij snovi v zrak, ki ga je v skladu z zgoraj citiranim veljavnim pooblastilom ministrstva izvedel pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa. Naslovni organ pripominja, da morajo zavezanci za izvedbo obratovalnega monitoringa za dokazovanje skladnosti naprave z zahtevami Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov

onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi v zrak in v zvezi z zagotavljanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak zagotoviti meritve emisije snovi v zrak. Glede na navedene zahteve Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) je upravljavec zagotovil izvedbo občasnih meritev emisije snovi v zrak iz hladilca klinkerja dne 8. 10. 2008. Meritve emisije snovi v zrak iz hladilca klinkerja je dne 8. 10. 2008 izvedel pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, Inštitut za varstvo okolja Maribor. Meritve je bilo treba izvesti v skladu z zahtevami 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04), ki predpisuje, da je treba meritve izvesti v času, ko je vir onesnaževanja v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja.

Zgoraj navedeni dvom stranskega udeleženca Macerl Uroša o verodostojnosti rezultatov, če se emisije prahu iz treh polurnih meritev ekstrapolira na obdobje celotnega obratovanja, saj da predstavljajo le 0,022 % vseh obratovalnih ur, in navedbami, da rezultati izvedenih občasnih meritev dne 8.10.2008 ne dajejo reprezentativnega rezultata, zaradi izvedbe treh polurnih meritev v času, ko je naprava obratovala z bistveno manjšo proizvodnjo, kot v času redne proizvodnje, ko se občasni meritev ne izvaja, naslovni organ zavrača kot neutemeljene. Na strani 9 Poročila o meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilca klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge cement št. 12/487-08/6/PR je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa navedel podatke o obratovalnih razmerah v času meritev, iz katerih je razvidno, da je hladilec klinkerja obratoval v času izvedbe meritev dne 8.10.2008 s polno obremenitvijo. Na podlagi navedenega izhaja, da so bile meritve emisije iz hladilca klinkerja izvedene v času, ko je bil vir onesnaževanja v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja v skladu z zahtevami prvega odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04), zato meritve dokazujejo, da hladilec klinkerja pri svojem obratovanju ne presega mejne koncentracije celotnega prahu.

Stranski udeleženec Macerl Uroš v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 4. 3. 2009, navaja, da parcialno obravnavanje izpustov iz naprave ni v skladu s 3. členom Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS št. 31/2007), da ima klinker peč dva izpusta, in sicer izpust odpraševalne naprave klinker peči in izpust odpraševalne naprave hladilnika klinkerja, da sta izpusta locirana neposredno v napravah, da je izpust mlina cementa, katerega višina dimnika v poročilu ni navedena, izpust iz odpraševalne naprave in je lociran ob odpraševalni napravi ob zgradbi mlina cementa, ter da bi se oba izpusta morala obravnavati kot celota in enotno in da bi tako moral biti prikazan tudi rezultat. Nadalje stranski udeleženec še oporeka, da ni bila uporabljena pravilna merilna metoda in da merilno mesto ni urejeno skladno s standardom ISO 10780.

V zvezi z zgoraj navedeno pripombo stranskega udeleženca naslovni organ pojasnjuje, da je skladno z določili 24. točke 2. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08) masni pretok snovi definiran kot masa posamezne snovi ali vsote skupine snovi, ki so izpuščene z odpadnimi plini v eni uri iz vseh izpustov naprave ali iz posameznega izpusta naprave, če je to posebej navedeno. V konkretnem primeru se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja, tj. rotacijska peč za žganje cementnega klinkerja, kot tudi hladilec klinkerja in mlin cementa iz točke 1 izreka tega dovoljenja, uvršča med naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh ali cementa iz točke 2.3 priloge 4 Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), zato je pri vrednotenju emisije potrebno sešteti masne pretoke emisije snovi v zrak iz izpusta mlina cementa, hladilca klinkerja in centralnega izpusta peči za klinker. Glede na dejstvo, da je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa pri oceni rezultatov emisije snovi v zrak iz izpusta hladilca klinkerja pravilno upošteval mejne vrednosti, določene v 7. členu Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07), pri čemer je upošteval mejno koncentracijo 50 mg/m^3 , ki velja za posamičen izpust, če masni pretok celotnega prahu iz vseh izpustov naprave za proizvodnjo cementa presega $0,5 \text{ kg/h}$, kar pomeni, da je pooblaščen

izvajalec monitoringa pri določitvi mejne vrednosti in pri oceni rezultatov upošteval tudi masni pretok celotnega prahu iz centralnega izpusta rotacijske peči za žganje cementnega klinkerja, je navedba pritožbene stranke neutemeljena.

V zvezi z ureditvijo merilnega mesta za izvedbo meritev emisije celotnega prahu na izpustu iz hladilca klinkerja in skladnostjo le-tega s standardom ISO 10780, naslovni organ pripominja, da je pooblaščen izvajalec obratovalnega monitoringa skladno z določili 19. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) lahko izvedel meritve emisije skupnega prahu po metodi, ki je določena v prilogi 1 Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS št. 70/96, 71/00, 99/01, 17/03 in 41/04) ali po drugi preskusni metodi, če so rezultati validacij enaki rezultatom validacij metod iz standardov, določenih v prilogi 1. Navedba stranskega udeleženca glede ugotovitve, da merilna metoda ni bila pravilna zaradi neskladnosti merilnega mesta za izvedbo meritev emisije celotnega prahu na izpustu iz hladilca klinkerja ni utemeljena, saj je v Poročilu o meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge cement, d.d., št. 12/487-08/6/PR na strani 8 v tabeli 2 navedena ocena skladnosti s standardom SIST ISO 10780 in SIST EN 13284-1 vključno z merilnimi negotovostmi uporabljenih merilnih metod. Iz tabele 1 na strani 6 Poročila o meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalnih naprav hladilnika klinkerja in mlina cementa v podjetju Lafarge cement št. 12/487-08/6/PR je razvidno, da je oddaljenost motnje pred merilno ravnino res manjša od 5 hidravličnih premerov dimovodnega kanala, vendar to ni vplivalo na pravilnost izvedbe meritev, saj so meritve izvedene po akreditirani metodi SIST EN 13284-1 na način, da rezultati meritev emisije celotnega prahu nimajo višjih merilnih negotovosti, kakor meritve izvedene na merilnem mestu, ki je skladno s standardom. Naslovni organ je zato na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2 predpisal ureditev merilnega mesta v točki 2.3.5 izreka tega dovoljenja.

Stranki udeleženec je v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 5. 12. 2008, podal svoje mnenje o nejasnosti dikcije vrste odpadka »obloge in materiali, odporni proti ognju«. V zvezi z dikcijo vrste odpadka »obloge in materiali, odporni proti ognju« naslovni organ odgovarja, da se ta dikcija nanaša na odpadke s klasifikacijsko številko 16 11 06, to so obloge in materiali, odporni proti ognju, iz nemetalurških procesov, ki niso navedeni pod 16 11 05. Skladno z določbo petega odstavka 4. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) so med nevarne odpadke v klasifikacijskem seznamu odpadkov iz Priloge 7 te Uredbe uvrščeni tisti odpadki, ki se uvrščajo v skupine ali med splošne vrste odpadkov iz Priloge 2 in vsebujejo sestavine iz Priloge 3 z lastnostmi iz Priloge 4 te Uredbe. Sedmi odstavek 4. člena uredbe določa, da, če se odpadek glede na njegove značilnosti lahko uvrsti med nevarne odpadke ali nenevarne odpadke, ga je treba uvrstiti med nevarne odpadke, razen, če je iz podatkov o sestavi odpadkov ali iz analize odpadkov s preskusnimi metodami razvidno, da ta odpadek nima nobene od lastnosti iz Priloge 4. Ker je za uvrstitev odpadka in za izbiro oznake odpadka odgovoren povzročitelj odpadka kot to določa šesti odstavek 4. člena Uredbe o ravnanju z odpadki, mora povzročitelj tega odpadka zagotoviti izdelavo analiz in uvrstitve nastalega odpadka. V konkretnem primeru je upravljavec zaprosil za predelavo lastnih odpadkov, ki bodo šele nastali. V skladu s prej navedenimi zahtevami mora upravljavec, ki je povzročitelj tega odpadka, zagotoviti izdelavo potrebnih analiz ter vrednotenja rezultatov analiz in uvrstitve odpadka. V primeru, da bo odpadek izkazoval nevarne lastnosti iz Priloge 4 Uredbe o ravnanju z odpadki, odpadek ne more biti uvrščen pod to klasifikacijsko številko, pač pa pod 16 11 05. Za predelavo te vrste odpadkov pa upravljavec ni zaprosil in za predelavo te vrste odpadka se tudi ne izdaja okoljevarstveno dovoljenje. Takšne vrste odpadka mora upravljavec oddati v nadaljnje ravnanje osebam, ki imajo za ravnanje z njimi ustrezna dovoljenja kot zahteva zakonodaja s področja ravnanja z odpadki.

V zvezi s pripombo stranskega udeleženca Macerl Uroša v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 5. 12. 2008, glede morebitnega sežiga odpadkov tretjih držav naslovni organ odgovarja, da mora

upravljavec v kolikor namerava uporabiti kot dodatno gorivo odpadke iz tretjih držav upoštevati določila Uredbe o pošiljkah odpadkov 1013/2006 in njenih sprememb.

Stranski udeleženec je v »Pripravljalni vlogi«, prejeti dne 5. 12. 2008, podal tudi pripombo glede sosežiga odpadkov in upoštevanja 7. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov, skladno s katerim veljajo mejne vrednosti iz Priloge 2 te Uredbe, ki veljajo za sežigalnice, če je več kot 40% pridobljene toplote posledica sosežiga nevarnih odpadkov. Naslovni organ v zvezi z navedenim pojasnjuje, da je upravljavec zaprosil le za predelavo sosežiga takšnih odpadnih olj, ki jih določa predpis o ravnanju z odpadnimi olji, če vsebujejo skupaj do 10 mg PCB ali PCP ali drugih polikloriranih aromatskih ogljikovodikov, da ne vsebujejo drugih nevarnih snovi, na podlagi katerih se skladno s predpisom o ravnanju z odpadki določajo nevarne lastnosti, in da je njihova kurilna vrednost najmanj 30 MJ/kg. Skladno s 4. členom Uredbe, določbe, ki se nanašajo posebej na nevarne odpadke, ne veljajo za takšna odpadna olja. Drugi dve vrsti odpadka, ki jih upravljavec namerava sosežigati, to sta odpadek s klasifikacijsko številko 19 12 10 in odpadek s klasifikacijsko št. 16 01 03, pa sta označena kot nenevarna odpadka skladno s Prilogo 7 Uredbe o ravnanju z odpadki. Skladno z določbo 6. člena Uredbe o ravnanju z odpadki je za uvrstitev odpadkov v skupino ali podskupino odpadkov iz klasifikacijskega seznama in za izbiro oznake odpadka odgovoren povzročitelj odpadkov. Vendar pa je za odpadek s klasifikacijsko številko 19 12 10, to je gorivo, pripravljeno iz odpadkov, zahtevano, da obdelovalec, ki pripravlja to gorivo skladno z Uredbo o predelavi nenevarnih odpadkov v trdno gorivo (Uradni list RS, št. 57/08) zagotavlja ugotavljanje lastnosti trdnega goriva ter izdelavo poročila v skladu s tehnično specifikacijo SIST-TS CEN/TS 153959. Dolžnost upravljavca naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja pa je preverjanje odpadkov skladno z zahtevami 8. člena Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08), in sicer pregled spremljajoče dokumentacije o odpadkih in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti. Iz tretjega odstavka tega člena je razvidno, da se istovetnost odpadkov ugotavlja z vizualnim pregledom, istovetnost nevarnih odpadkov pa tudi s kontrolno kemično analizo. Iz navedenega izhaja, da zagotavljanje izvedbe kontrolnih kemičnih analiz za te vrste odpadka, za katere je upravljavec zaprosil za okoljevarstveno dovoljenje v predmetnem postopku, ni s predpisom zahtevano. Ne glede na to se je upravljavec odločil, da zagotavlja izvedbo kontrolnih kemičnih analiz za vse vrste odpadkov, ki jih namerava uporabiti kot gorivo v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, tj. za odpadke iz Preglednice 10 in Preglednice 11 iz točke 3.2.1 izreka tega dovoljenja, v obsegu in s pogostostjo kot je določeno v Preglednici 12 iz točke 3.2.7 izreka tega dovoljenja in Preglednici 13 v točki 3.2.8 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je v ponovnem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja, upoštevajoč odločbo MOP št. 35607-23/2008-3 z dne 6. 8. 2008, s katero je odpravilo odločbo naslovnega organa št. 35407-104/2006-118 z dne 19. 5. 2008 in zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponovni postopek, sledil napotilom MOP in izvedel ugotovitveni postopek in ugotovil, da naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne presega mejnih vrednosti emisije snovi v zrak po Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07 in 70/08), da zaradi delovanja nove čistilne naprave (SNCR) niso presežene mejne emisije snovi v zrak, da upravljavec izpolnjuje pogoje, določene v 14. členu Pravilnika o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 32/00, 53/01, 81/02 in 41/04) oziroma v drugem odstavku 5. člena in tretjem odstavku 11. člena sedaj veljavne Uredbe o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 68/08), in sicer glede zagotavljanja tehtanja odpadkov po posameznih vrstah odpadkov pred njihovim prevzemom in zagotovitvijo sistema za doziranje odpadnih gum. Z ugotovitvami je naslovni organ seznanil stranske udeležence v postopku in jim dal možnost, da se izjasnijo o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev o zadevi.

Kot izhaja iz zgoraj navedenega je naslovni organ v ponovnem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja preučil dokaze, ki so jih predložili upravljavec in stranska udeleženca. Skladno z načelom materialne resnice je naslovni organ ugotovil vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo in ugotovil, da je zahtevi upravljavca za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja možno v celoti ugoditi, in da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato

je naslovni organ upravljavcu na podlagi 1. odstavka 72. člena ZVO-1 izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

Hkrati je bilo treba stranki določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene v točki IV. obrazložitve tega dovoljenja, določene okoljevarstvene zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, okoljevarstvene zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode in dopustne vrednosti emisij snovi in toplote v vode, okoljevarstvene zahteve v zvezi z emisijami hrupa v naravno in življenjsko okolje in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, okoljevarstvene zahteve za elektromagnetno sevanje, okoljevarstvene zahteve za predelavo nenevarnih odpadkov po postopku predelave z oznako R5, okoljevarstvene zahteve za uporabo odpadkov kot dodatno gorivo tj. za predelavo odpadkov po postopku z oznako R1, okoljevarstvene zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, kakor tudi zahteve za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravljavca z zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, emisij snovi in toplote v vode, emisij hrupa v naravno in življenjsko okolje in obveznost poročanja za o prevzetih odpadkih in o njihovi predelavi, kakor tudi poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti. Naslovni organ je določil tudi zahteve za učinkovito rabo vode in energije in ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer, in sicer je določil posebne zahteve, ki se nanašajo na skladiščenje, ravnanje in prenos nevarnih snovi in zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave. Prav tako so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni posebni pogoji, ki se nanašajo na spremljanje porabe energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov, emisij snovi v zrak in vodo ter nastanek odpadkov in na dolžnost poročanja o izpustih in prenosih onesnaževal.

V. Čas veljavnosti dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let. Skladno s četrtem odstavkom 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Składno s četrtem odstavkom 69. člena ZVO-1 se okoljevarstveno dovoljenje lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje. Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti.

Składno z 79. členom ZVO-1 preneha okoljevarstveno dovoljenje veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

VI. Dolžnost obveščanja o spremembah in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja

Vsako nameravano spremembo v obratovanju naprav, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, mora upravljavec skladno s 77. členom ZVO-1 pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Składno s prvim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07 in 122/07), mora upravljavec v primeru spremembe

upravitelja, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu. Upravitelj mora naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprav, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Upravitelj, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, mora naslovni organ pisno obvestiti o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav, če je uveden postopek likvidacije upravljavca ali začet stečajni postopek, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki. Zgoraj navedeni obvestili na podlagi 81. člena ZVO-1 morata vsebovati tudi navedbe in dokazila o izpolnjenosti zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav.

Skladno z določbami 78. člena ZVO-1 naslovni organ okoljevarstveno dovoljenje pred iztekom njegove veljavnosti spremeni po uradni dolžnosti, če: je zaradi čezmerne onesnaženosti okolja na območju, na katerem obratujejo naprave, treba spremeniti v veljavnem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v vode, zrak ali tla ali dodatno določiti dopustne vrednosti emisij drugih onesnaževalcev, spremembe najboljših razpoložljivih tehnik omogočajo pomembno zmanjšanje emisije iz naprav ob razumno višjih stroških, obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali to zahtevajo spremembe predpisov na področju varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprav. O nameri spremembe dovoljenja po uradni dolžnosti mora naslovni organ upravljavca pisno obvesti najmanj tri mesece pred izdajo odločbe o spremembi dovoljenja. Naslovni organ v odločbi o spremembi dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprav z novimi zahtevami. Naslovni organ pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji.

13. VII. Sodelovanje javnosti

Skladno s 14. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07), se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Naslovni organ v 30 dneh po vročitvi dovoljenja strankam obvesti javnost o sprejeti odločitvi z objavo na krajevno običajen način, v svetovnem spletu in v enem od dnevnih časopisov, ki pokriva celotno območje države. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja.

VIII. Stroški postopka

Skladno s prvim odstavkom 113. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07 in 65/08, v nadaljevanju: ZUP) gredo stroški, ki nastanejo organu ali stranki med postopkom ali zaradi postopka (ogläse, strokovno pomoč, itd.), v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi z 118. členom ZUP je bilo treba v izreku tega dovoljenja odločiti tudi o stroških postopka. Kot je razvidno iz točke 12.1 izreka te odločbe, bo naslovni organ o stroških postopka odločil s posebnim sklepom.

Upravna taksa po tarifnih številkah 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07-ZUT-UPB3 in 126/07), kar znaša 17,73 EUR, je bila plačana z upravnimi kolki RS in uničena na vlogi.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48,

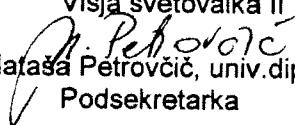
1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za okolje in prostor, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1102 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 14,18 EUR. Upravno takso se plača v gotovini oziroma z elektronskim denarjem ali drugim veljavnim plačilnim instrumentom in o plačilu predloži ustrezno potrdilo.

V kolikor se plača upravna taksa na podračun MOP-Agencija RS za okolje, se znesek upravne takse - državne (namen plačila) nakaže na račun št. 0110 0100 0315 637, referenca: 11 25232-7111002-35407009.

Postopek vodili:

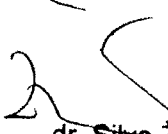

Mojca Logar, univ. dipl. inž. kem. inž.

Višja svetovalka II

Nataša Petrovič, univ. dipl. prav.

Podsekretarka

dr. Silvo ŽEBIR
GENERALNI DIREKTOR

Priloge:

- Priloga 1 – Program obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz klinker peči v času sosežiga odpadkov
- Priloga 2 – Program preverjanja istovetnosti odpadkov

Vročiti:

- LAFARGE CEMENT, d.d., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje – osebno
- Občina Trbovlje, Mestni trg 4, 1420 Trbovlje – osebno
- Odvetniška družba Čeferin, o.p.d.n.o., Taborska cesta 13, 1290 Grosuplje (za Macerl Uroša, Ravenska vas 26a, 1410 Zagorje ob Savi) – osebno

Poslati po 4. odstavku 72. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A in 70/08):

- Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje, Dunajska 47, 1000 Ljubljana